

Bonaventura Duda (prir.), *O dođi, Stvorče, Duše Svet!*, Zagreb, Teovizija, 2011, 158 str.

Jure Gabrić
jure.gabric@inet.hr

Poznavatelj i komentator duha i slova Drugoga vatikanskog koncila na francuskom jeziku Rene Laurentin na pitanje što očekuje kao osobit plod Koncila odgovorio je: »Očekujem oživljavanje vjere i popratne teologije o Duhu Svetom.« U ostvarenju tog očekivanja prilično se toga dogodilo u pokoncilskom vremenu, a ono što se u ostvarenju same »popratne teologije o Duhu Svetom«, posebno u godini 1998., koju je u sklopu pripreve za proslavu 2000. godišnjice Kristova rođenja Crkva posvetila Duhu Svetom, sažeto je prikazano, uz ostalo, u knjizi *O dođi, Stvorče, Duše Svet*, koju je priredio fra Bonaventura Duda, a objavila Teovizija u Zagrebu 2011.

U prvom dijelu knjige pod naslovom »Duh Sveti i Crkva« dani su učiteljski tekstovi pape Ivana Pavla II., zatim tekst Josepha Ratzingera, danas pape Benedikta XVI. Slijede članci naših uglednih teologa Tomislava Janka Šagi-Bunića i Bonaventure Duda, te kršćanskoga laika Stjepana Lice. Tu je i »Mistična molitva našega svetog oca Simeona« (s početka XI. stoljeća), tekst njemačkoga mističara Angelusa Silesiusa (1624-1676), zatim kraći tekst Johna Henryja Newmana i nepoznatog suvremenog autora: »Molitva za sedam darova Duha Svetoga«.

Potom slijedi razgovor Jure Gabrića s Alfredom Schneiderom o temi »Duh Sveti u životu Crkve« te »Pismo konferencije franjevačkih generala« za Godinu Duha Svetoga 1998., članak Nikole Vukoje (preuzet iz *Brata Franje*, 1998.). Na kraju su tekstovi pravoslavnog metropolita Ignacija Hazima (1968.) i Raniera Cantalamesse. Pretežit dio tekstova objavljen je u *Kani* tijekom 1998.

Iz niza teološki i pastoralno aktualnih tekstova donosimo nekoliko odabranih natuknica:

»Duh u svećeniku učvršćuje svijest o vlastitoj ljudskoj krhkosti i nezamjenjivoj ulozi božanske milosti« (bl. Ivan Pavao II. u Pismu svećenicima za Veliki četvrtak, 1998.).

»Ono što je ostalo od kršćanskog jezika, nažalost sve je drugo nego oganj. Pričinja se kao odstajala voda, ni topla ni hladna« (Joseph Ratzinger: »Duh Sveti i Crkva«).

»Nezamislivo je da bi Kristovo djelovanje u Duhu Svetom, kako je nama naredio da ga nastavljamo, moglo biti shvaćeno kao neki bijeg od zabrinutosti za svijet u neku čistu privatnost...« (Tomislav Janko Šagi-Bunić: »Duh Sveti u Isusu Kristu«).

»Uistinu, svaki je čovjek, a napose onaj koji, bez obzira na svoje siromaštvo, daje sav svoj žitak, Hram Božji i Duh Božji prebiva u njemu« (Stjepan Lice: »O silini blagog lahora«).

»Ljudi brbljaju mnogo: tko moliti zna duhovno, pred Boga utješeni stupiti može s A i O« (Angelus Silesius: »Kerubinski putnik«).

»Mora biti jasno da samo uobičajenim župnim pastoralom Crkva ne može zadržati ni one članove koje sada ima, a kamoli osvajati i pridobivati svijet« (Alfred Schneider: »Duh Sveti u životu Crkve«).

Već i ove kratke natuknice upućuju na prevažno i aktualno štivo o Onome koji »upućuje u svu istinu«, koji nam je darovan za »Branitelja i Tješitelja«, koji je zajedništvo u ljubavi Oca i Sina i koji i nas poziva i osposobljava da sudjelujemo u gradnji kraljevstva Božjega, tu i sada. O svemu tome detaljnije i sustavnije u knjizi *O dođi, Stvorče, Duše Svet.*